

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

DUMNEZEU FACE CEVA NOU

Reînnoire, regenerare,
recreere

Căutând Gara de Sud

O călătorie
de credință

Trebuie să ascuți tu însuși

Un musafir special

NOTA EDITORULUI CINE ESTE EL?

La scurt timp după ce Iisus a vindecat o mulțime de oameni și a hrănit 4000 din șapte pâini și câțiva pești,¹ și-a întrebat ucenicii ce spuneau oamenii despre El. Ucenicii I-au spus că unii credeau că El era Ioan Botezătorul, alții că era Ilie sau Ieremia sau vreun alt profet din vechime înviat. Asta arăta că mulți Îl considerau important și credeau că este un mare profet, însă erau departe de realitate!

Atunci Iisus i-a întrebat pe ei: „Dar *voi* cine ziceți că sunt?”. Ne putem imagina scena, cu ucenicii lăsându-și capetele în jos, sau privind în altă parte, nesiguri de ce să răspundă. Atunci Simon Petru, aparent cel mai vorbăreț dintre apostoli, și-a luat inima în dinți și a numit corect identitatea și scopul lui Iisus: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu”.²

De-a lungul Bibliei Iisus este portretizat în mai multe feluri, printre care Lumina lumii,³ Păstorul cel bun,⁴ Dumnezeul cel viu,⁵ prietenul nostru⁶ și Mântuitorul nostru.⁷

Indiferent de modul cum este descris Iisus, este minunat că fiecare dintre noi Îl putem cunoaște în felul nostru. Iisus ne ia de la nivelul la care suntem și de cele mai multe ori ni se manifestă în felul în care avem nevoie sau după cum putem noi relaționa cel mai bine cu El, fiecare dintre noi în mod individual.

În loc să prezentăm o anumită imagine a lui Iisus și a muncii Sale, cu acest număr al revistei *ContactS* sperăm să te ajutăm să progresezi în relația ta individuală cu Cel care te va iubi mereu și va căuta întotdeauna ce este cel mai bun la tine.⁸

Tu cine spui că este El?

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2015 Activated.

Toate drepturile rezervate.
Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-171-X

1. Vezi Matei 15:29-38.

2. Matei 16:16

3. Vezi Ioan 8:12.

4. Vezi Ioan 10:11.

5. Vezi Ioan 10:30.

6. Vezi Ioan 15:15.

7. Vezi Fapte 4:12.

8. Vezi Isaia 54:10.

O DOVADĂ de IUBIRE

DE CHALSEY DOOLEY

CRED CĂ UNUL DIN MOTIVELE PRINCIPALE PENTRU CARE VREAU SĂ FIU CÂT MAI APROAPE DE IISUS, precum un cățeluș, sunt mângâierile Lui iubitoare.

El face ceva special în viața fiecăruia dintre noi, lucruri pe care uneori le observăm, de multe ori nu le observăm, iar alteori le observăm dar nu dăm creditul cui trebuie. Probabil că lucrul acesta Îl întristează pe Iisus, însă El ne iubește prea mult ca să renunțe. De-a lungul vieții El ne arată și ne spune mereu aceste cuvinte minunate: Te iubesc!

În adolescență, când mă confruntam cu emoții puternice și cu un sentiment intens de singurătate, am avut nevoie să mă simt iubită într-un mod tangibil. Într-o zi, am văzut pe marginea drumului cea mai drăgălașă și mai adorabilă mică panseluță. Inflorescența nu era mai mare ca unghia mea și codița cât degetul meu. Am cules-o și am dus-o cu atenție până acasă unde am pus-o într-un pahar de plastic pe noptiera mea. După o săptămână floarea era la fel de zâmbitoare și de luminoasă,

ca nouă. Eram foarte fericită.

Apoi, cel mai curios lucru, „nemaivăzut, nemaiauzit”, mi s-a întâmplat. Din codița panseluței am început să crească firicele de rădăcini, care apoi s-au făcut lungi și puternice. Am plantat-o într-un ghiveci și am urmărit-o dezvoltându-se într-o plantă cu multe inflorescențe. Am fost uimită, dar în același timp a fost ca o reasigurare pentru mine că Creatorul meu – cel care a făcut ca panseluța mea să crească din nimic – este cu mine, mă modelează și pe mine prin urcușurile și coborâșurile vieții și aduce inflorescențe de bucurie în viața mea.

După zile, luni, ani, de fapt zeci de ani, ce au trecut de atunci, am învățat să-L cunosc și să-L iubesc

mai bine pe Iisus prin nenumăratele atingeri și manifestări ale iubirii Sale. Multe dintre acestea poate că par ne semnificative în comparație cu toate schimbările și miracolele de care este nevoie în întreaga lume, însă pentru *mine* au fost foarte importante. Mi-au dovedit că eu contez pentru El și, astfel, mi-a câștigat dragostea pentru totdeauna. După cum scria apostolul Ioan: „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi”.¹

CHALSEY DOOLEY ESTE SCRITOARE DE MATERIALE DE INSPIRAȚIE PENTRU COPII ȘI ÎNGRIJITORII LOR, SE OCUPĂ PERMANENT DE EDUCAȚIA COPILOR EI ȘI TRĂIEȘTE ÎN AUSTRALIA. CONSULTĂ SITE-UL EI WWW.NURTURE-INSPIRE-TEACH.COM. ■

1. 1 Ioan 4:19

TREBUIE SĂ ASCUȚI TU ÎNSUȚI

DE JOE JOHNSTON, REPOVESTIRE

ERA SFÂRȘITUL SEZONULUI. Echipa Heat conducea împotriva echipei Lakers cu 2-1, iar al patrulea meci urma să aibă loc în după-amiaza asta. Eram ocupată. Întotdeauna eram ocupată, însă azi ea a invitat musafiri de prânz încât noțiunea de *ocupat* a căpătat o nouă dimensiune.

Ea avea mulți prieteni. Nu-i ciudat când sora ta mai mică pare să aibă mai mulți prieteni decât tine? De obicei nu-mi păsa de prietenii ei însă, bineînțeles, oricine dorește să facă o impresie bună. Iar o impresie bună înseamnă multă muncă.

Salata era deja gata, cumpărată gata făcută, deși cred că musafirii nu vor observa. Însă grătarele erau încă congelate, aragazul era un dezastru, cartofii așteptau părăsiți pe masă, iar *cineva* a uitat să spele vasele de la micul dejun.

Toate pe rând. L-am binecuvântat pe cel care a inventat microunde, mi-am pus șorțul roz preferat și am cotrobăit prin sertar după cuțitul de curățat cartofi. Ziua a început cam prost pentru mine dar speram că meciul de mai târziu să mă înveselească. Nu l-aș fi pierdut pentru nimic în lume! Unii îmi spuneau că ar trebui să urmăresc liga fe-

Pentru creștini Raiul este acolo unde este Iisus. Noi nu trebuie să speculăm despre cum va fi Raiul. Ne este suficient să știm că vom fi pentru totdeauna cu El. Când iubim pe cineva din toată inima, viața începe atunci când suntem cu acea persoană; doar în prezența lui/ei suntem cu adevărat vii. La fel este și cu Hristos. Contactul nostru cu El în lumea aceasta este vag pentru că vedem ca prin ceață. Este sporadic pentru că suntem ființe sărmâne și nu putem trăi mereu la intensitate maximă. Însă cea mai bună definiție ar fi să spunem că Raiul este acea stare în care vom fi mereu cu Iisus și în care nimic nu ne va mai despărți vreodată de El. – William Barclay (1907-1978)

minină de sport sau vreo emisiune de cumpărături, însă eu am fost din totdeauna mai băiețoasă.

Undeva între desfundatul chiuveți și căutatul măturii, am auzit zarvă la ușă iar sora mea intră în sufragerie cu prietenul ei. Știam că ar trebui să fiu acolo cu ei, să socializez sau cel puțin să fac conversație, însă eram prea ocupată. Și după cum o știam pe sora mea, ea putea asculta pentru amândouă. Sora mea nu este deloc leneșă. Însă ori de câte ori *el* apărea, lăsa totul ca să fie cu el.

Eu nu eram așa! Eu nu puteam lăsa casa un dezastru doar ca să fiu cu un tip. Și apoi, orice băiat care merita timpul meu ar trebui să aprecieze o fată care se descurcă să țină totul sub control.

Castronul în care trebuia să pun salata mi-a alunecat printre degete! Acum ce să mă fac? Poți servi musafirii din castroane de plastic? Sticla portocalie scârșnea sub pantofii mei, dar eu tot nu găseam mătura! M-am aplecat să

culeg bucățile mai mari și m-am tăiat la deget. Sângele a început să mi se prelingă spre încheietura mâinii și pe mânecă. Chicotitul Mariei se auzea din sufragerie până în bucătărie – fără îndoială că se simțea bine cu prietenul ei.

Prosopul de bucătărie era ud și murdat, iar când l-am tras de pe blatul de bucătărie ca să-mi șterg brațul vreo doi cartofi au căzut pe jos. Chiuveta dădea pe dinafară pe blat și pe jos. Lumea parcă se învârtea cu mine. *De ce totul mergea pe dos?*

„Marta.”

Ce mai vor cu mine? Am fugit spre sufragerie.

„Stăpâne!” am spus. „Nu-ți pasă că sora mea m-a lăsat singură să mă ocup de tine?” Am gesticulat către ea. „Poți să-i spui să mă ajute puțin?”

El m-a luat de mână. „Marta, prea te frământă. Știu că ai multe pe cap, însă cel mai important lucru acum este să nu ai grijă de mine. Trebuie să mă *ascuți* – așa cum face sora ta – acesta este lu-

crul cel mai important. Nu te aștepți că voi lua acest lucru de la ea, nu-i așa?”

Am clătinat din cap și am privit în podea. „Nu”, am înghițit în sec. „Presupun că nu”.

„Stai jos cu noi,” mi-a spus. „Ascultă ce am să spun”. Și a zâmbit. „Te rog?”

Fratele nostru urma să se întorcă în orice clipă acasă de la tratamentul lui la spitalul Sf. Lazăr iar bucătăria era încă un dezastru. Însă cel mai important lucru...

M-am așezat lângă sora mea și prietenul ei. Am ascultat la ce avea el de spus.

Nu am observat când a bipăit cuptorul cu microunde. Am uitat complet de meciul important ce urma să înceapă în câteva momente.

Eram ocupată.

JOE JOHNSTON ESTE BLOGGER ÎN MEXIC. ACEST ARTICOL ESTE O REPOVESTIRE A PASAJULUI DIN LUCA 10:38-42. ■

Numele poartă o greutate inestimabilă

DE SUKANYA KUMAR-SINHA

AM CITIT RECENT UN ARTICOL DESPRE MODUL CUM NE INFLUENȚEAZĂ EMOȚIONAL SUNETUL UNOR CUVINTE. Nu este nimic surprinzător că cuvinte precum *accept*, *generos*, *îmbrățișare*, *strălucire*, *umor*, *râset*, *joacă* îți lasă sentimente pozitive. În același fel, ne poate face fericiți să auzim numele celor dragi. Încearcă! Închide ochii și rostește numele cuiva foarte drag. Oare nu te face să zâmbești?

Eu nu mă pot abține să nu zâmbesc când aud „Iisus”. Numele Lui îmi amintește de tot ce este El – prietenul meu cel mai apropiat, călăuzitorul meu permanent și conștiința mea, sursa tăriei mele și un confident adevărat care îmi cunoaște cele mai adânci temeri, speranțe și gânduri.

Biblia ne încurajează să ne rugăm

1. Vezi 1 Tesalonicieni 5:17.

2. Vezi Filipeni 2:10-11;

Evrei 13:15; 1 Ioan 2:12.

pentru toate lucrurile.¹ Eu încerc să iau acest sfat cât mai literal și, astfel, Iisus ia multe roluri în viața mea. El devine consilierul meu financiar, cel care mă ajută să economisesc când vreau să cumpăr ceva mai scump; este agent imobiliar când caut casa potrivită; este bucătar șef când trebuie să gătesc pentru un grup mare de oameni. Și simt că asta își dorește și El – să facă parte din fiecare aspect al vieții mele.

Cu câteva zile în urmă mă preocupam de o decizie personală importantă. Orice hotărâam era irevocabil și cu consecințe de lungă durată. Am simțit presiunea responsabilității. Când încercam să ajung la o concluzie am auzit dintr-o dată în inima mea o voce spunându-mi: *De ce te îngrijorezi? Iisus este cu tine!* La auzul numelui Său mi s-a schimbat complet punctul de vedere. Mi-am amintit că Iisus dorește să mă ajute să decid iar dacă Îl întreb pot fi sigură că El mă va călăuzi pe calea cea bună.

De multe ori mă surprind fredonând cântecele pe care le-am învățat în copilărie. Bucata mea preferată este „Avem putere, putere, în numele lui Iisus”. Pe măsură ce am crescut am început să înțeleg cât de adevărat este lucrul acesta. Cu toții avem nume frumoase. Părinții noștri ne-au dat nume minunate cu speranța că ne vom ridica la nivelul lor. Însă numele lui Iisus poartă scopul Său unic. „Iisus”, ceea ce înseamnă „Dumnezeu cu noi”, reflectă identitatea Sa, divinitatea Sa și scopul Său ca salvator la omenirii.

Iată de ce numele Său este atât de prețios. Iisus – totul se cuprinde în nume!²

SUKANYA KUMAR-SINHA CITEȘTE REVISTA *ACTIVATED* (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA *CONTACTS*) ÎN INDIA. EA TRĂIEȘTE ÎN GURGAON ȘI LUCREAZĂ CA DIRECTOR DELEGAT ÎNTR-O MISIUNE DIPLOMATICĂ ÎN NEW DELHI. ■

CELUI CĂRUIA ÎI PASĂ

DE KOOS STENGER

„AI UN MINUT CA SĂ VORBIM? Este important!” mi-a spus tânărul ce m-a abordat cu un zâmbet larg. *Să vorbească cu mine? De ce?* Trebuie să recunosc că părea prietenos, dar orice dorea nu eram prea bine dispus. Am observat însă Biblia și atunci am înțeles: Convertea oameni și spera ca eu să-i fiu următoarea victimă. *Nici gând! Eu nu!*

M-am uitat la el cu un aer de superioritate. Cum de își închipuia că are ceva ce eu am nevoie! Citise el oare Cartea tibetană a morții ca mine? Studiasse el oare meditația și yoga, ca mine? Eu chiar experimentasem cu droguri care îți alterează mintea. Cu siguranță tipul acesta nu va putea să mă lumineze pe mine.

„Știi că lui Dumnezeu îi pasă de tine?” m-a întrebat tânărul.

„Bineînțeles că știu despre Dumnezeu”, i-am răspuns nepolitic. „Eu sunt Dumnezeu și tu la fel! Oricine este Dumnezeu. Facem parte cu toții din marele univers cosmic!”

1. Isaia 41:10

Tânărul păru un moment nedumerit, apoi zâmbi larg. „Nu știu despre asta, prietene. Cu siguranță nu prea arăți a Dumnezeu!”

Mi-am dat ochii peste cap supărat.

Adevărul era că tânărul avea dreptate. Nu arătam deloc ca un Dumnezeu.

Am călătorit ani întregi prin lume în căutarea unui răspuns până când, în singurătatea propriei confuzii, am auzit o voce. „Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău.”¹

Trecând prin alt oraș am întâlnit un alt tânăr. Și el avea un zâmbet larg.

„Știi că lui Dumnezeu îi pasă de tine?”

Atunci eram deja mai schimbat. „Te rog să îmi spui mai multe!”

Lucrul acesta s-a întâmplat cu mai bine de patruzeci de ani în urmă iar de atunci El nu m-a părăsit niciodată.

KOOS STENGER ESTE SCRITOR
INDEPENDENT ÎN OLANDA. ■

Iubit

DE EVELYN SICHROVSKY

IUBIT –

Nu pentru fapte mari și realizări,
Nu pentru culmi atinse și aprecieri;
Nu pentru momentele de reușită,
De curaj, de tărie și de credință;
Nu pentru momentele când am perseverat,
Cu ochii ațintiți doar pe scopul fixat.

Iubit –

Pentru ceea ce sunt, aici și acum,
Împiedicându-mă în drum,
Căutându-mi calea pe dibuite;
Cu inima plină de temeri și vise,
O viață fără profunzime, un om necizelat,
Un păcătos răscumpărat, pierdut și eliberat.

EVELYN SICHROVSKI ESTE STUDENTĂ LA LIMBA ENGLEZĂ. EA SE IMPLICĂ ȘI ÎN MUNCĂ MISIONARĂ VOLUNTARĂ ȘI TRĂIEȘTE CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN. ■

Dumnezeu face ceva nou

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

CÂND IISUS A ÎNVIAT DIN MORȚI, învierea Sa a însemnat prima fază pentru noua creație a lui Dumnezeu, un nou fel de existență – un trup uman a fost transformat prin puterea lui Dumnezeu într-un trup ce nu mai este afectat de moarte, putrefacție și alterare. Niciodată nu se mai întâmplase așa ceva! „Întrucât știm că Hristosul înviat din morți nu mai moare: moartea nu mai are nicio stăpânire asupra Lui”.¹

Trupul înviat al lui Iisus nu mai suferea de pe urma torturilor Sale – spatele sfâșiat de biciuiri; capul însângerat de cununa de spini; mâinile și picioarele străpunse de cuie și pieptul de suliță. Nu mai era extenuat după toate câte îndurase.

Trupul Său înviat nu era spiritual; era fizic, căci ucenicii Lui l-au putut atinge. El i-a învățat,² a umblat cu ei,³ a gătit pentru ei⁴ și a mâncat cu ei.⁵ Odată a fost împreună cu 500 dintre ei.⁶ După 40 de zile⁷ El s-a înălțat la Ceruri⁸ unde stă la dreapta lui Dumnezeu.⁹

Pentru că suntem creștini facem și noi parte din noua creație a lui Dumnezeu. Putem privi cu anticipație la clipa când Iisus se va întoarce și va înălța și trupurile noastre.¹⁰ Când vorbește despre trupurile noastre înviate din morți apostolul Pavel le aseamie cu sămânța care este plantată și din care crește o întreagă plantă.¹¹ El continuă prin a explica că aceste trupuri noi vor fi nepieritoare, înviate în glorie și putere ca trupuri spirituale.¹²

1. Romani 6:9

2. Vezi Luca 24:27.

3. Vezi Luca 24:13-15.

4. Vezi Ioan 21:9-13.

5. Vezi Luca 24:41-43.

6. Vezi 1 Corinteni 15:6.

7. Vezi Fapte 1:3.

8. Vezi Fapte 1:9-11.

9. Vezi Marcu 16:19.

10. Vezi 1 Tesaloniceni 4:16-17;

1 Corinteni 15:51-52.

11. Vezi 1 Corinteni 15:35-38.

12. Vezi 1 Corinteni 15:42-44,49.

13. Wayne Grudem, Systematic Theology, pg.832.

14. Tit 3:4-5

15. Vezi Galateni 5:22-23.

16. The Jesus I Never Knew (Iisus pe care nu L-am cunoscut) (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1995)

Faptul să sunt nepieritoare înseamnă că trupurile noastre nu vor mai avea slăbiciunile pe care le au acum. Nu vor mai fi afectate de îmbătrânire, de boală sau de oboseală ca acum. După cum scria un autor: „În aceste trupuri înviate vom vedea clar omenirea așa cum a intenționat Dumnezeu”.¹³

Când un om Îl primește pe Iisus ca Mântuitor, atunci Duhul lui Dumnezeu vine să locuiască în el iar el este reînnoit și regenerat. Reînnoirea este o renovare, o schimbare spre ceva mai bun în credincios. Regenerarea este crearea unei vieți noi consacrate lui Dumnezeu, o schimbare mentală radicală. „Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt”.¹⁴

Duhul lui Dumnezeu, ca parte din această nouă creație, ne schimbă, ajutându-ne să gândim precum Hristos, iar noi ajungem să dezvoltăm și să oglindim unele din caracteristicile lui Dumnezeu progresând în dragoste, bucurie, pace, răbdare, bunătate, conștiințiozitate, blândețe și auto-control.¹⁵

Iată de ce avem atât de multe de sărbătorit! – Că Dumnezeu locuiește în noi și ne ajută, ne călăuzește și ne înnoiește; că noi facem parte din noua Sa creație; că noi vom trăi veșnic în trupurile noastre noi, cu o sănătate perfectă, fără să îmbătrânim și fără să ne îmbolnăvim. Aceasta este vestea cea bună a Evangheliei: dragostea pe care Dumnezeu o are pentru fiecare om, oferta vieții veșnice, a învierii din morți, de a fi azi o faptură nouă în Hristos Iisus iar în eternitate o parte din creația Sa nouă.

Să fim și noi motivați de frumusețea darului lui Dumnezeu prin Iisus ca să-l împărțim pe el și binecuvântările sale cu toți cei cu care putem.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA,
MARIA FONTAINE, SUNT DIREC-
TORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY
INTERNATIONAL, O COMUNITATE
CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

După părerea mea există două modalități de a privi istoria. O dată este să te concentrezi asupra războaielor și violenței, a mizeriei, durerii, tragediei și morții. Din acest punct de vedere Paștile pare o excepție de basm, o contradicție surprinzătoare în numele lui Dumnezeu. Lucrul acesta poate fi o mângâiere, însă eu mărturisesc că atunci când mi-au murit prietenii, tristețea a fost atât de copleșitoare că orice speranță în viața de apoi s-a cam subțiat. Există și un alt mod de a privi lumea. Dacă iau Paștile ca pe un punct de pornire, acel lucru incontestabil care arată cum îi tratează Dumnezeu pe cei pe care îi iubește, atunci istoria omenirii devine contradicția iar Paștile o avanpremieră a realității finale. Atunci speranța curge ca lava pe deasupra crustei vieții zilnice.

Aceasta probabil descrie și transformarea punctului de vedere al ucenicilor când stăteau în camera ferecată discutând evenimentele de neînțeles ale duminicii Paștilor. Într-un fel nimic nu s-a schimbat: Roma ocupa în continuare Palestina, autoritățile religioase puseseră preț pe capul lor, iar răul și moartea continuau să stăpânească. Însă treptat șocul recunoașterii făcu loc, încet dar puternic, unui curent de bucurie. Dacă Dumnezeu putea face asta ...

– Phillip Yancey¹⁶ (n. 1949)

UN ÎNCEPUT NOU

DE GABRIEL GARCÍA VALDIVIESO

ANUL TRECUT, PRIN PREAJMA PAȘTILOR, mă simțeam cam nemulțumit de mine, simțind că nu mă ridic la nivelul cerinței Evangheliei de a-i iubi pe ceilalți oameni și de a trăi o viață altruistă. Simțeam că mă preocup prea mult de lucrurile materiale și am început să mă străduiesc să mă schimb.

Apoi am avut o experiență ciudată când mă întorceam spre casă cu autobusul aglomerat la oră de vârf. Când am urcat în autobuz împreună cu soția doi tineri amabili ne-au cedat locurile. Sally a acceptat, însă eu nu. „Nu, mulțumesc!” am spus. „Și voi păreți oboșiți”.

M-am simțit destul de bine și m-am felicitat singur pentru fapta bună pe care o făcusem, până când o fată ce stătea lângă mine m-a atenț-

ionat atingându-mă pe braț. „Domnule” – părea iritată – „vă puteți controla vă rog geanta? Se tot mișcă și m-a lovit deja de câteva ori”.

Atât au ținut faptele mele bune! Mi-am cerut scuze dar m-am simțit foarte prost, probabil tot așa cum s-a simțit și Pavel când a spus: „Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac”.¹

Pe măsură ce Paștile se apropiau iar eu îmi pregăteam mesajul pe care doream să-l împărtășesc grupului nostru de studiu biblic, am fost surprins de acest paradox, de a mă simți prost din cauza imperfecțiunilor mele în vreme ce întregul scop al morții lui Iisus pe cruce a fost ca să ne salveze de păcatele și de greșelile noastre și să ne dea puterea de a-L iubi pe Dumnezeu și unul pe altul.

Într-altă zi, pe când priveam munca lui Iisus în filmul *Son of God (Fiul lui Dumnezeu)*,² am înțeles dintr-o dată, din nou, un principiu la care nu mă mai gân-

disem de ani de zile: la momentul morții Sale pe cruce, Iisus a șters totul cu buretele și ne-a dat un nou început.³ Pentru prima oară după mulți ani am înțeles cât de zadarnice fuseseră eforturile mele de a trăi după niște standarde de neatins. Iată-L pe El, pironit pe cruce, spunându-mi: „Eu am plătit prețul pentru tine. Tu nu trebuie decât să trăiești noua Mea lege pe cât de bine poți. Eu te voi ajuta și voi lucra prin tine”.

Ideea a fost eliberatoare! În timp pierdusem acea simplitate și convingerea că totul este prin harul Lui și nu prin faptele și strădaniile noastre de a face bine.⁴ A fost minunat să mi se reamintească că numai Dumnezeu este bun,⁵ iar noi suntem doar instrumentele Sale.

GABRIEL GARCÍA VALDIVIESO ESTE EDITORUL EDIȚIEI ÎN LIMBA SPANIOLĂ A REVISTEI *ACTIVATED* ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE. ■

1. Romani 7:19

2. Christopher Spencer, 20th Century Fox, 2014.

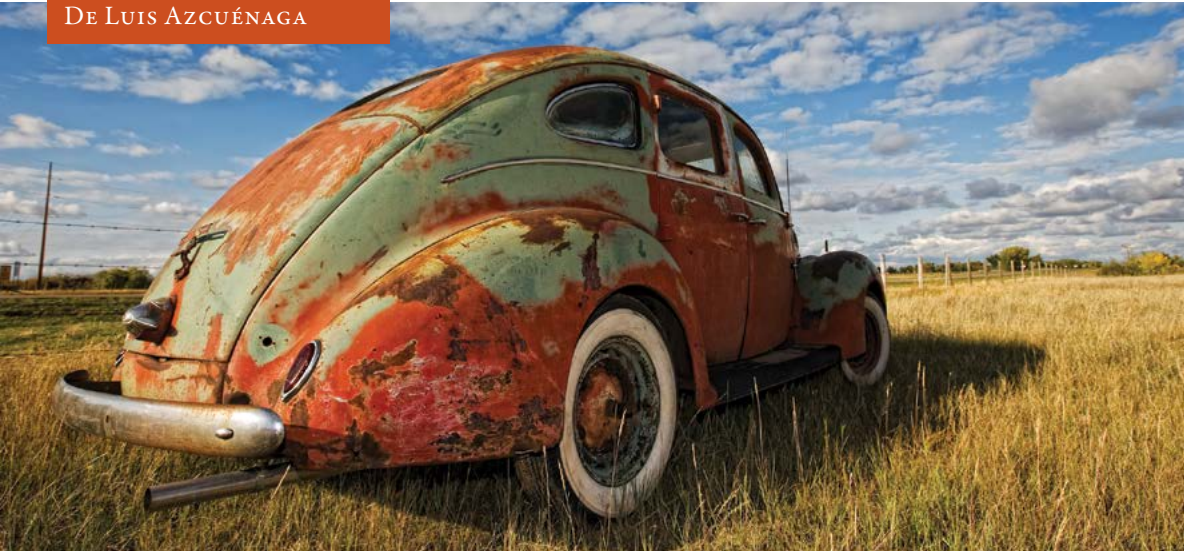
3. Vezi Coloseni 2:13-14.

4. Vezi Efeseni 2:8-9.

5. Vezi Matei 19:17.

UN PARIU SIGUR

DE LUIS AZCUÉNAGA

SUNT O PERSOANĂ FOARTE COMPETITIVĂ și îmi place mereu să răspund provocărilor și să risc. Ideea de a investi puțin pentru a obține beneficii mari m-a fascinat mereu.

Eram bun la sporturi și la jocuri, dar chiar din copilărie, dacă nu era vreun premiu sau vreo răsplată pentru un meci de tenis sau ping-pong, sau pentru un joc de Parsheesi, nu eram motivat să joc cu toată puterea și să mă bucur de competiție. Ca adult îmi plăceau weekend-urile de poker cu prietenii care durau uneori până dimineața.

Mai târziu am avut o trans-

formare profundă și neașteptată. Iisus a intrat în viața mea iar cuvintele Lui au început să pătrundă adânc în inima mea, să-mi transforme treptat punctele de vedere, ținuturile, valorile și prioritățile. Am început să înțeleg că răsplățile adevărate erau cele cerești, nu cele pământești, și că pot avea lucrul cel mai de valoare posibil – viața veșnică. Era acea perlă de mare preț din pilda lui Iisus, când un om a fost dispus să-și vândă toate posesiunile pentru a o cumpăra.¹

Știam că este un pariu sigur pentru că avea cele mai bune garanții – răsplăți eterne bazate pe promisiunile lui Dumnezeu: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă molii și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă

comori în cer, unde nu le mănâncă molii și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”²

După decizia mea de a-L urma pe Iisus și de a investi în lucrurile eterne, dorința mea de a paria pe lucrurile materiale a dispărut. Îmi plac în continuare jocurile și sportul, dar nu simt imboldul de a paria pe ele. Aceasta este împlinirea unei alte promisiuni minunate: „Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi!”³

LUIS AZCUÉNAGA ESTE MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN BOGOTA, COLUMBIA. ■

1. Vezi Matei 13:45-46.

2. Matei 6:19-20,33

3. Ioan 8:32

CĂUTÂND GARA DE SUD

DE JOYCE SUTTIN

PERIOADA COPILĂRIEI MELE A FOST BOGATĂ ÎN CREDINȚĂ. Nu am pus la îndoială existența unui Dumnezeu iubitor care era preocupat de viața mea, care îmi răspundea la rugăciune și mă ajuta zilnic. Începusem să mă rog de când am început să vorbesc. Cântam cântece despre Isus și Îl iubeam. El era o prezență foarte reală în viața mea. Când unchii mei mai în vârstă au murit nu a urmat obișnuita perioadă de tristețe ci de comemorare a trecerii lor într-o lume mai bună.

Însă din adolescență am început să pun sub semnul întrebării principiile de credință pe care le învățasem în copilărie. Priveam credința părinților mei în Dumne-

zeu și în Biblie ca pe o slăbiciune și am regresat rapid de la credință la îndoială, apoi la a fi agnostică. Ceea ce vedeam și auzeam în jurul meu în lume nu mai avea sens în sistemul de credință simplă copilărească pe care o învățasem. Când le-am prezentat părinților mei cu o atitudine de superioritate noul meu sistem de credințe ei mi-au zămbit și mi-au spus că sunt dispuși să mă asculte dar că asta nu le va schimba părerea despre ceea ce ei știu că este adevărat.

Căutarea mea spirituală a coincis cu mutarea mea dintr-un orașel mic de provincie în Boston, Massachusetts. Într-o zi trebuia să iau trenul ca să merg acasă de sărbători. Am sunat dinainte și

mi-am rezervat biletul și eram sigură că mă voi descurca să găsesc Gara de Sud cu metrourl.

După câțva timp prin tunelul „T”-ului, după cum numesc localnicii din Boston metrourl, am ieșit la stația corectă, după cum îmi arăta harta, și când am ajuns la nivelul străzii am fost orbită de lumina puternică a soarelui. Știam că gara trebuia să fie chiar acolo, dar mă uitam în jur și nu o puteam vedea. Am pășit la umbra unei arcade uriase dar tot nu o puteam găsi. Mă uitam mereu la ceas și am început să mă îngrijorez să nu pierd trenul. Am întrebat un trecător care însă m-a privit ciudat și și-a continuat grăbit drumul.

Într-un final am ajuns de cea-

laltă parte a străzii. Acum eram chiar foarte disperată și am aruncat o privire spre locul unde stătusem înainte. Cu litere imense, la 3 metri deasupra nivelului străzii, era scris „Gara de Sud”. Chiar acolo unde ieșisem din metrou era intrarea în gară – acea arcadă uriașă la umbra căreia mă retrăsesem ca să-mi obișnuiesc ochii cu lumina. Era atât de enormă și de cuprinzătoare că nu o recunoscusem din poziția mea anterioară. Doar după ce m-am îndepărtat de ea și am privit în sus am văzut că fusesem exact acolo unde trebuia să fiu.

La scurt timp după această experiență am început să înțeleg și faptul că eram diferită față de prietenii mei necredincioși. Spre

exemplu mie îmi plăcea să-mi mănânc prânzul într-un minunat cimitir veci de pe strada Tremont, unde pietrele de mormânt datau și din 1600. Un prieten mi s-a alăturat într-o zi și a comentat: „Nu crezi că este puțin cam straniu să vii într-un cimitir ca să te relaxezi? Nu te face să te gândești la moarte și nu te sperie?”.

M-am gândit la spusele lui în timp ce-mi terminam sandvișul: „De fapt, mie nu mi-e frică de loc”, i-am răspuns. „Eu cred că moartea este doar o trecere din lumea aceasta spre cealaltă, cumva ca o renaștere. Eu cred că atunci când voi muri mă voi găsi într-o lume mai mare și mai bună”. Ceea ce mă diferenția de prietenii mei era că adânc în inima mea eu încă aveam credință – eu încă credeam în Dumnezeu și în Iisus.

Câteva zile mai târziu le-am scris părinților despre experiența cu Gara de Sud și am asemănat-o cu călătoria mea recentă în agnostic și înapoi. Din noul meu punct de vedere nu mai aveam nici o îndoială despre ceea ce credeam cu adevărat. Le-am mulțumit că mi-au împărtășit credința lor, cât

și pentru răbdarea și înțelegerea lor. Ei au știut mereu că tot ce aveam nevoie era „să trec drumul și să privesc în sus”.

Acum sunt mamă a opt copii și i-am văzut la rândul meu cum au crescut, cum unii dintre ei au avut îndoieli în ceea ce privea credința lor și au dat înapoi. Am încercat să urmez și eu exemplul părinților mei de înțelegere imaginându-mi copii stând sub una din arcadele Gării de Sud căutând-o. Mă rog pentru ei și știu că este acolo, fie că ei o cred sau nu, și mă rog ca ei să privească în sus și să-și dea seama unde se află.

Cu toții avem momente când ne simțim pierduți și ne întrebăm unde este Dumnezeu. Ne căutăm credința și un sens în viață, ca să descoperim că este chiar în fața noastră, mare cât viața. Precum Gara de Sud, stăm chiar în fața ei și nu trebuie decât să privim puțin din alt punct de vedere ca să înțelegem că suntem exact unde trebuie să fim.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA. ■

UN PRIETEN PE VIAȚĂ ȘI

MOMENTE DE LINIȘTE

DE ABI MAY

Am un prieten grozav, un prieten în care pot să mă încred complet. El îmi deschide inima față de mine iar eu mă simt în siguranță să fac la fel față de El. El știe ce am pe suflet și înțelege ce este important pentru mine.

Eu v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu. – *Iisus, Ioan 15:15*

[Eu voi] zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!” – *Psalmul 91:2*

Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo ... judecă simțirile și gândurile inimii. – *Evrei 4:12*

Am greșit de multe ori – așa sunt eu. Însă prietenul meu nu mă judecă niciodată. El stă mereu alături de mine – așa prieten este El.

În orice ne osândește inima noastră; căci Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile.

– *1 Ioan 3:20*

Eu nu judec pe nimeni.

– *Iisus, Ioan 8:15*

Dacă suntem necredincioși, totuși El rămâne credincios, căci nu Se poate tăgădui singur.

– *2 Timotei 2:13*

El mă ajută când mă blochez. Uneori, când nu-mi dau seama pe ce drum să apuc, El mă sfătuiește. Uneori El pornește înainte pe acea cale, ca să-I urmez pașii. Alteori îmi luminează calea ca să văd înaintea mea.

După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul.

– *Ioan 10:4*

Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea. – *Psalmul 119:105*

Recent am trecut prin niște momente dificile și mi-a fost greu să mă descurc. Dar El a fost lângă mine și a fost întotdeauna dispus să mă ajute.

Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul.

– *Psalmul 121:2*

Căci Eu sunt Domnul Dumnezeu-tău care te iau de mâna dreaptă și-ți zic: „Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!”

– *Isaia 41:13*

Dar El nu este în preajma mea doar la necaz; El este și un bun prieten cu care să sărbătoresc și să mă bucur de viață. El îmi dă un echilibru bun ca să știu când să râd și să fiu fericit și când să plâng și să compătimească.

MAI DEPARTE

Plânsul își are vremea lui și râsul își are vremea lui; bocitul își are vremea lui și jucatul își are vremea lui. – *Eclesiastul 3:4*

„Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi”, zice Domnul, „gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde”.

– *Ieremia 29:11*

Eu am venit ca [ei] să aibă viață și s-o aibă din belșug.

– *Iisus, Ioan 10:10*

El nu este singurul meu prieten. Ceilalți prieteni ai mei fac în parte ceea ce face El pentru mine. Însă nu există nici unul, absolut nimeni, care este mereu lângă mine precum El.

Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.

– *Matei 28:20*

El nu este un exclusivist. El nu se uită la mărimea, vârsta, sexul, rasa sau poziția noastră socială. El îi acceptă pe toți cei care vin la El.

Și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelia pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.

– *Efesenii 3:16-19*

ABI MAY ESTE SCRITOARE
INDEPENDENTĂ ȘI PROFESOARĂ
ÎN MAREA BRITANIE. ■

Iisus ne-a spus: „Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine”¹. Eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și că ai murit pentru mine, înviind apoi din morți ca să învingi moartea.² Te rog să mă ierți pentru greșelile mele, să vii în viața mea și să mă păzești cu grija Ta iubitoare de acum și până în eternitate.

Dacă Hristos Iisus sălășluiește în om ca prieten și nobil stăpân al său, atunci acel om poate îndura orice, deoarece Hristos îl ajută și îl întărește și nu îl abandonează niciodată. El este un prieten adevărat. – *Sfânta Teresa de Ávila (1515-1582)*

Există o singură fundație sigură: o relație adevărată și profundă cu Iisus Hristos, ce te va susține prin orice greutate. Indiferent ce furtuni urlă în jurul tău, tu vei rămâne ferm în picioare dacă te bazezi pe dragostea Sa. – *Charles Stanley (n. 1932)*

Flămând după dragoste, El te privește. Însetat după bunătate, El te imploră. Avid după loialitate, El speră în tine. Căutând adăpost în inima ta, El te întrebă. Vei fi tu acela pentru El? – *Maica Teresa (1910-1997)*

Sufletul care se dă în întregime și fără rezerve lui Dumnezeu este umplut cu pacea Sa; și cu cât ne apropiem mai mult de Dumnezeul nostru, cu atât mai puternici, mai stabili și mai liniștiți vom deveni. – *Jean Grou (1731-1803)* ■

1. Ioan 14:1

2. Vezi 1 Tesaloniceni 5:10.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Azi să trăim!

Dacă M-ai găsit atunci ai găsit secretul pentru a trăi viața din plin. Eu sunt cu mult mai mult decât un simplu personaj istoric care a trăit și a murit cu 2000 de ani în urmă. Deoarece am înviat din morți, Eu sunt mai viu și mai activ azi decât am fost când am umblat pe pământ. Și pentru că trăiesc și tu poți trăi viața și poți simți iubirea așa cum erau ele plănuite să fie trăite, atât aici și acum cât și în veșnicie – din plin și la nesfârșit. Nu există rană pe care Eu nu o pot vindeca, nici tristețe pe care nu o pot preschimba în bucurie, nici nevoie pe care nu o pot suplini, nici gol pe care nu îl pot umple.

Eu sunt viu azi în fiecare inimă care Mă primește. Sunt activ și lucrez, reînnoind, reparând, reprovizionând, făcând totul mai bun și mai frumos ori de câte ori Mi se dă ocazia. Lasă-Mă să trăiesc în tine!